

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Μ.Ιεροκηπιώτου, Ε.Δ.

Αρ. Υπόθεσης: 2102/2019

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Κατηγορούσα Αρχή

v

1.ΟΛΙΑ ΣΗΡΥΡΝΕΝΚΟ

2. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ

3. ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΡΑ

Κατηγορούμενοι

Ημερομηνία : 22/6/2023

Εμφανίσεις:

Για Κατηγορούσα αρχή: κ.Θ.Παττανικολάου

Για Κατηγορούμενους 1 και 3 : κ.Γ.Εφφέ

Κατηγορούμενοι: παρόντες

ΑΠΟΦΑΣΗ

Οι κατηγορούμενοι 1 και 3 αντιμετωπίζουν από κοινού την κατηγορία της κατοχής 1 γραμμαρίου κοκαΐνης και 13,57 γραμμαρίων κάνναβης κατά παράβαση των άρθρων 6(1) και (2) του περι Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχότροπων Ουσιών Νόμου, Ν.29/77 και άρθρο 20 του Ποινικού Κώδικα(Κατηγορία 1 και 2). Επίσης αντιμετωπίζουν την Κατηγορίας της κατοχής σκεύους για τη λήψη ναρκωτικών καθώς και της χρήσης κοκαΐνης (Κατηγορίες 3 και 4). Ακόμη αντιμετωπίζουν κατηγορίες ότι

προμηθεύτηκαν από τον κατηγορούμενο 2 κατά τις ημερομηνίες 1-28/3/2017 άγνωστη ποσότητα κοκαΐνης και κάνναβης (Κατηγορίες 5 και 6). Τέλος αντιμετωπίζουν την κατηγορία ότι συνωμότησαν με τον κατηγορούμενο 2 να διαπράξουν εμπορία ναρκωτικών.

Η όλη υπόθεση αφορά την ανεύρεση ναρκωτικών στην οικία που διαμένει η κατηγορούμενη 1 με τον γιό της κατηγορούμενο 3 κατά ή περι τις 28/3/2017. Η θέση και των 2 στις ανακριτικές τους καταθέσεις ήταν πως γνώριζαν για την ύπαρξη αυτών στο σπίτι τους αλλά δεν είχαν οποιοδήποτε ανάμειξη με αυτά. Ο κατηγορούμενος 2 ήταν αυτός που είχε τον απόλυτο και μόνο έλεγχο των ναρκωτικών.

Ο κατηγορούμενος 2 παραδέχτηκε ενοχή σε προγενέστερο στάδιο και η υπόθεση για αυτόν λήφθηκε υπόψη για σκοπούς επιβολής ποινής σε άλλη υπόθεση που τον αφορούσε.

Η μαρτυρία στο μεγαλύτερο της μέρος ήταν παραδεκτή και/ή κατατέθηκε απο κοινού χωρίς να υπάρξει αντεξέταση. Κατατέθηκαν απο τον MK1 τα τεκμήρια που περισυλλέγησαν κατά το στάδιο της εκτέλεσης του εντάλματος έρευνας στην οικία της κατηγορούμενης 1, **Τεκμήριο 2**. Ο MK1 υιοθέτησε την κατάθεση του, **Τεκμήριο 1** ο οποίος δήλωσε ότι κατά την εκτέλεση του εντάλματος έρευνας η κατηγορούμενη 1 ανέφερε πως «ότι βρεθεί στην οικεία μου ανήκει στον Θ.Τ(«Κατηγορούμενο 2»)]. Βρέθηκαν πάνω στον πάγκο της κουζίνας ένα νάιλον σακούλι με κάνναβη, ένα νάιλον σακούλι με άσπρη σκόνη κοκαΐνη και μια ζυγαριά ακριβείας με ίχνη κάνναβης και κοκαΐνης . Στη συνέχεια της έρευνας εντοπίστηκε ένα πήλινο μπολ με διάφανες νάιλον απο πάνω που περιέχει κάνναβη. Ακολούθως στον ίδιο πάγκο εντοπίστηκε ένα μεταλλικός μύλος αλέσεως με ίχνη κάνναβης. Έπειτα εντόπισε στον πάγκο της κουζίνας μια καπνοσύριγγα και η κατηγορούμενη 1 απάντησε ότι ήταν δίκη της αλλά δεν την είχε χρησιμοποιήσει. Στη συνέχεια μέσα στο ψυγείο εντοπίστηκε ένα χάρτινο κουτί με την επιγραφή « Stanozolic» που περιέχει 2 κλειστές αμπούλες, 1 φιαλίδιο με την επιγραφή «bacteriostatic water» και μια βελόνα. Περαιτέρω βρέθηκε στο ράφι βοηθητικού δωματίου μια νάιλον τσάντα με κάνναβη, ένα τεμάχιο απο χαρτί με κάνναβη και ένα νάιλον σακουλάκι με άσπρη σκόνη κοκαΐνη. Για όλα τα ανωτέρω πλην της καπνοσύριγγας η κατηγορούμενη 1 κατά το χρόνο της έρευνας και στη συνέχεια

της σύλληψης της ανέφερε πως όλα ανήκαν στον κατηγορούμενο. Τα πιο πάνω κατατέθηκαν ως **Τεκμήρια 3(1)-3(16)**.

Στη συνέχεια κατέθεσε η αστυφύλακας ΜΚ2 που παρέλαβε τα ανωτέρω τεκμήρια και έλαβε τις ανακριτικές καταθέσεις των κατηγορουμένων 1 και 3. Στην κατάθεση της, **Τεκμήριο 4** ανέφερε ότι έλαβε την ανακριτική κατάθεση της κατηγορούμενης 1, **Τεκμήριο 5 (α)** η κατάθεση της στην μητρική και **Τεκμήριο 5(β)** η μετάφραση στην ελληνική. Η μάρτυρας ανέφερε ότι πληροφόρησε την κατηγορούμενη 1 για τα δικαιώματα της και η αυτή υπέγραψε το σχετικό έντυπο, **Τεκμήριο 6(α)** στη μητρική, **Τεκμήριο 6(β)** στην ελληνική και υπογραφή της παραλαβής των ανωτέρω, **Τεκμήριο 7**. Η μάρτυρας περαιτέρω ανέφερε ότι έλαβε ανακριτική κατάθεση απο τον κατηγορούμενο 3 στην παρουσία του πατέρα του, εφόσον κατα τον ουσιώδη χρόνο ήταν ανήλικος και αφού τον ενημέρωσε για τα δικαιώματα του αυτός ανέφερε ότι ήταν ορθή και την υπέγραψε, **Τεκμήριο 9**.

Περαιτέρω κατατέθηκαν για την αλήθεια του περιεχομένου τους οι καταθέσεις των αστυφυλάκων που ήταν παρόντες κατα την εκτέλεση του εντάλματος έρευνας, Τεκμήρια 10-15. Ειδική αναφορά σε αυτές θα γίνει όπου κριθεί σκόπιμο.

Στην ανακριτική της κατάθεση, Τεκμήριο 5(β) η κατηγορούμενη 1 ανέφερε κατόπιν ερωτήσεων και αντίστοιχων απαντήσεων που έδινε πως : Διαμένει στο διαμέρισμα που έγινε η έρευνα με τον ανήλικο γιό της. Η ίδια δεν είναι χρήστης ενώ η κοκαΐνη και κάνναβη που βρέθηκε είναι του κατηγορούμενου 2. Η σχέση της με αυτόν είναι φιλική εδώ και χρόνια. Η κάνναβη και κοκκαΐνη που βρέθηκε στο πάγκο της κουζίνας καθώς και τα λοιπά τεκμήρια πρέπει να τα έβαλε ο κατηγορούμενος 2. Χρησιμοποιεί το διαμερισμα ως χώρο φύλαξης. Δηλαδή τα βάζει στο διαμέρισμα και έρχεται και τα παίρνει. Η ίδια υποψιάζεται ότι τα πουλά. Δεν τον ρώτησε καμιά φορά αν τα πουλά. Ο κατηγορούμενος 2 δεν έχει κλειδί του διαμερίσματος και η ίδια πληρώνει το ενοίκιο. Ποτε δεν της έδωσε χρήματα για οποιοδήποτε λόγο.

Ο κατηγορούμενος 3 στην ανακριτική του κατάθεση, Τεκμήριο 9 ανέφερε ότι διαμένει στο διαμέρισμα με τη μητέρα του και κάποτε μπορεί να έρθει κάποια φίλη της μάμας του να μείνει μαζί τους. Εκτός απο εκείνον και τη μητέρα του ο κατηγορούμενος 2 έχει κλειδί του διαμερίσματος ο οποίος είναι παντρεμένος με την αδερφή του. Πολλές

φορές σαν ήταν σπίτι ερχόταν διάφορα άτομα που αγόραζαν απο τον κατηγορούμενο 2 στον οποίο έδιναν λεφτά και τους έδινε σακουλάκια με κάνναβη ή κοκαΐνη. Έτσι έγινε και μια εβδομάδα πριν τις 28/3/2017. Απο το Δεκέμβριο του χρόνου που προηγείτο ο κατηγορούμενος 2 έπαιρνε ναρκωτικά στο διαμέρισμα και όταν τα έβλεπε μπορεί να άγγιζε απο περιέργεια. Άλλες φορές σαν ήταν μέσα στο διαμέρισμα μπορεί να του ζητούσε να πάρει τα ναρκωτικά απο την κουζίνα στο σαλόνι. Κάποτε ο κατηγορούμενος 2 του είπε να τον βοηθήσει στην πώληση των ναρκωτικών αλλά ο ίδιος το πήρε απο αστείο. Κάποιες φορές που πωλούσε ναρκωτικά στο διαμέρισμα ήταν και η μητέρα του παρούσα ενώ κάποιες άλλες όχι. Η κατηγορούμενη 1 είχε ζητήσει απο τον κατηγορούμενο 2 να σταματήσει να κάμνει ναρκωτικά αλλά δε γνωρίζει να του είχε αναφέρει και κάτι άλλο.

Επίσης για την αλήθεια του περιεχόμενου κατατέθηκε η έκθεση του Κρατικού Χημείου, **Τεκμήριο 16** απο την οποία προκύπτει ότι οι ουσίες που βρέθηκαν ήταν ναρκωτικά καθώς και το βάρος αυτών. Περαιτέρω κατατέθηκε για την αλήθεια του περιεχομένου η Έκθεση απο το Ινστιτούτο Νευρολογίας και Γενετικής Κύπρου, **Τεκμήριο 17**. Σύμφωνα με τα ευρήματα της έκθεσης η κατηγορούμενη 1 είναι δότρια μέρους του μεικτού γενετικού υλικού που απομονώθηκε εξωτερικά απο τη ροζ νάιλον τσάντα με πράσινη ξηρή φυτική ύλη. Επίσης οι κατηγορούμενοι 1 και 3 δεν μπορεί να αποκλεισθούν απο δότες μέρους του μικτού γενετικού υλικού που απομονώθηκε απο την εξωτερική πλευρά του τεκμηρίου που βρέθηκε νάιλον σακουλάκι με άσπρη σκόνη.

Προχωρώ στην αξιολόγηση της ενώπιον μου μαρτυρίας. Η μαρτυρία των ΜΚ1 και ΜΚ2 δεν αμφισβητήθηκε. Ο ΜΚ1 αναφέρθηκε κυρίως στην εκτέλεση του εντάλματος έρευνας και στον εντοπισμό των τεκμηρίων στην οικία της κατηγορούμενης 1. Η ΜΚ2 αναφέρθηκε στη διακίνηση των τεκμηρίων και στη λήψη των καταθέσεων απο τους κατηγορούμενους 1 και 3. Αποδέχομαι τη μαρτυρία τους και προβαίνω στα ανάλογα ευρήματα.

Οι κατηγορούμενοι 1 και 3 τήρησαν το δικαίωμα σιωπής. Απο τις ανακριτικές τους καταθέσεις διαφαίνεται ξεκάθαρα η γνώση τους για την ύπαρξη των ναρκωτικών και τη διακίνηση τους εντός και εκτός της οικίας απο τον πρώην κατηγορούμενο 2 αρνούμενοι όμως οποιαδήποτε ανάμειξη με αυτά. Επιπλέον η κατηγορούμενη 1 προέβαλε τη θέση ότι ότι είναι οι φίλοι χρόνια με τον πρώην κατηγορούμενο 2, πως

εκείνη πλήρωνε το ενοίκιο της οικίας, πως ο κατηγορούμενος 2 δεν διέθετε κλειδιά του σπιτιού. Ο κατηγορούμενος 3 προέβαλε επιπλέον τη θέση ότι ο κατηγορούμενος 2 είναι σύζυγος της αδερφής του, ότι πουλούσε τα ναρκωτικά που βρίσκονταν εντός της οικίας και κάποτε ο ίδιος έπαιρνε τα ναρκωτικά απο το ένα δωμάτιο στο άλλο και τα έδινε στον πρώην κατηγορούμενο 2. Επίσης υποστήριξε ότι ο πρώην κατηγορούμενος 2 έχει κλειδί του διαμερίσματος. Σε καμία απο τις καταθέσεις δεν αναφέρεται ότι ο πρώην κατηγορούμενος 2 διέμενε με τους κατηγορούμενους 1 και 3, όπως ήταν διάχυτο στην γραπτή αγόρευση του συνηγόρου για την υπεράσπιση.

Σε σχέση με την ανακριτικές καταθέσεις των κατηγορουμένων προβλήθηκε κατα την κατάθεση τους απο το συνήγορο υπεράσπισης ότι δεν τηρήθηκαν οι πρόνοιες της νομοθεσίας σε σχέση με την επεξήγηση των δικαιωμάτων τους και την απεμπόληση δικαιώματος δικηγόρου για τον κατηγορούμενο 3. Κατά το στάδιο των αγορεύσεων του συνηγόρου δεν προβλήθηκε το θέμα εκ νέου και μάλιστα ο συνήγορος για την εισήγηση του ότι οι κατηγορούμενοι θα πρέπει να κριθούν αθώοι προέβη σε εκτενή αναφορά απο τις καταθέσεις τους. Περαιτέρω να λεχθεί ότι έγινε αποδεκτή η κατάθεση της MK2 και δεν αντεξετάστηκε επι του σημείου ότι πληροφορήθηκαν οι κατηγορούμενοι 1 και 3 για όλα τα δικαιώματα τους και υπέγραψαν τις ανακριτικές τους καταθέσεις. Ο κατηγορούμενος 3 όπως αναφέρει η MK2 έπραξε τα πιο πάνω παρουσία του πατέρα του. Ως εκ τούτου δεν θα με απασχολήσει περαιτέρω η θέση της υπεράσπισης.

Απο την ενώπιον του Δικαστηρίου αποδεκτή και μη αμφισβητούμενη μαρτυρία προκύπτουν τα πιο κάτω ευρήματα :

Στις 28/3/2017 ερευνήθηκε το διαμέρισμα που διαμένει η κατηγορούμενη 1 με τον κατηγορούμενο 3 καθότι υπήρχε πληροφορία ότι ο πρώην κατηγορούμενος 2 είχε προμηθευτεί μεγάλες ποσότητες κάνναβης και κοκαΐνης τις οποίες πωλούσε σε άλλα άτομα.(Βλ. Τεκμήρια 10-12 όπου αναφέρεται σχετικά). Οι πληροφορίες ανέφεραν ότι για την προμήθεια, αποθήκευση και διάθεση των ποσοτήτων της κάνναβης και κοκαΐνης στενός συνεργάτης του ήταν η κατηγορούμενη 1.

Στην κουζίνα του διαμερίσματος καθώς και σε βοηθητικό δωμάτιο ανευρέθηκαν ποσότητες κάνναβης και κοκαΐνης. Καθώς επίσης όπως αναφέρθηκε στη μαρτυρία

του ΜΚ1 εντοπίστηκαν μεταξύ άλλων και για ότι αφορά την παρούσα υπόθεση σύνεργα χρήσης δηλαδή μια καπνοσύριγγα , ένα μεταλλικός μύλος αλέσεως και μια ζυγαριά.

Η κατηγορούμενη 1 τόσο πριν από την έρευνα της οικίας της όσο και μετά τον εντοπισμό των τεκμηρίων ανέφερε ότι αυτά ανήκουν στον πρώην κατηγορούμενο 2, πλην της καπνοσύριγγας.

Σύμφωνα με την έκθεση του Κρατικού Χημείου πρόκειται για ποσότητες κάνναβης και κοκαΐνης που συνολικά ανέρχονταν σε βάρος 13,57 για την κάνναβη και 1 γραμμάριο για την κοκαΐνη.¹

Αναφορικά με το γενετικό υλικό που εντοπίστηκε σε κάποια τεκμήρια σύμφωνα με την έκθεση, Τεκμήριο 17 σε δύο περιπτώσεις οι κατηγορούμενοι δεν μπορούν να αποκλειστούν από δότες μεικτού γενετικού υλικού.

Και οι δύο κατηγορούμενοι είναι δεδομένο ότι είχαν γνώση της ύπαρξης των ναρκωτικών και της διακίνησης τους εντός και εκτός διαμερίσματος.

Ο συνήγορος για την υπεράσπιση υποστήριξε με ανάλυση και αναφορά στην υπόθεση **ELENA HISCOCK v. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**² ότι οι κατηγορούμενοι 1 και 3 δεν θα μπορούσαν να βρεθούν ένοχοι με μόνο τη γνώση αλλά θα πρέπει να αποδειχθεί ότι οι κατηγορούμενοι είχαν δικαίωμα ή ευχέρεια ανάληψης κατα βούληση και/ή έλεγχο των ναρκωτικών στα πλαίσια κοινής επιχείρησης ή ότι τα ναρκωτικά αποτελούσαν μια κοινή παρακαταθήκη εκ της οποίας όλοι είχαν δικαίωμα ανάληψης κατα βούληση.

ΝΟΜΙΚΗ ΠΤΥΧΗ-ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Τα αδικήματα της 1^{ης} και 2^{ης} κατηγορίας που αφορούν την κατοχή προϋποθέτουν ότι θα πρέπει να καταδειχθεί ότι οι κατηγορούμενοι: α) κατείχαν β) ελεγχόμενο φάρμακο.

---

¹ Βλ. Πίνακα με τα Αποτελέσματα Εξέτασης Δειγμάτων, σελίδες 3-4 του Τεκμηρίου 16.

² Ποινική Έφεση Αρ.183/2015 Σχ.με 205/2015 ημερομηνίας 19/10/2017

Στην υπόθεση Λαζάρου ν. Δημοκρατίας³ λέχθηκαν τα εξής σχετικά αναφορικά με την έννοια της «κατοχής»:

«Κατοχή» σημαίνει φυσικό έλεγχο με ταυτόσημη γνώση της φύσης του αντικειμένου που αποτελεί το αντικείμενο της κατοχής (*Ιακώβου ν. Δημοκρατίας* (1990) 2 Α.Α.Δ. 211). Στον όρο «κατοχή» η νομολογία είχε δώσει ευρεία έννοια. Καλύπτει και τις περιπτώσεις όπου η απαγορευμένη ουσία, βρίσκεται μεν στη φυσική κατοχή ή φύλαξη τρίτου, ο κατηγορούμενος όμως συνεχίζει να διατηρεί τον έλεγχο της. Συνεπώς η φυσική κατοχή του αντικειμένου δεν αποτελεί προαπαιτούμενο για στήριξη καταδίκης (*Ιωάννου άλλως Τίτος κ.ά. ν. Δημοκρατίας* (2000) 2 Α.Α.Δ. 409). Η συγκεκριμένη νομολογιακή θέση βρίσκει έρεισμα και σε νομοθετικές πρόνοιες. Σχετικό είναι το Άρθρο 2(3) του Νόμου 29/77, όπως αυτό έχει τροποποιηθεί, σύμφωνα με τις πρόνοιες του οποίου «. παν πρόσωπο θεωρείται ως έχων εν τη κατοχή αυτού οιαδήποτε αντικείμενα, τελούντα υπό τον έλεγχο αυτού καίτοι ταύτα ευρίσκονται υπό τη φύλαξη *ετέρου προσώπου*». Τέλος, η νομολογία καθιστά δυνατή την εξ αποστάσεως εμπλοκή (βλ. *Αθηνής ν. Δημοκρατίας* (2008) 2 Α.Α.Δ. 256).»

Το μόνο το οποίο έχει αμφισβητηθεί είναι η άσκηση ελέγχου επί των τεκμηρίων που εντοπίστηκαν στο χώρο διαμονής των κατηγορουμένων 1 και 3. Άμεση μαρτυρία για το ζήτημα δεν έχει προσκομισθεί και το θέμα αυτό εξετάζεται μόνο στη βάση περιστατικής μαρτυρίας.

Είναι γνωστές οι αρχές αναφορικά με την περιστατική μαρτυρία και στήριξη καταδίκης σε τέτοια μαρτυρία. Στην υπόθεση ΑΘΩΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ κ.α ν ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ⁴ λέχθηκαν πολύ σχετικά τα εξής :

«Όπως έχει επανειλημμένα αναφερθεί, η περιστατική μαρτυρία δεν αποτελεί υποδεέστερη μορφή μαρτυρίας. Το σωρευτικό αποτέλεσμα της περιστατικής μαρτυρίας πρέπει, για να

---

³ 2010 2 ΑΑΔ 633

⁴ Ποινική Έφεση Αρ101/2016 Ημερομηνίας 28/11/2017

δικαιολογεί την καταδίκη του κατηγορουμένου, να συνάδει συμπερασματικά με την ενοχή του κατηγορουμένου. Η αιτιώδης σχέση μεταξύ της περιστατικής μαρτυρίας και της ενοχής του κατηγορουμένου πρέπει να είναι άμεση, αφενός, και να μην μπορεί να συμβιβαστεί, αφετέρου, με άλλη λογική ερμηνεία της περιστατικής μαρτυρίας (Fournides v. Republic (1986) 2 CLR 73). Η περιστατική μαρτυρία μπορεί να αποτελέσει βάση για την καταδίκη του κατηγορουμένου μόνο όταν τεκμηριώνει ως θέμα λογικής συνέπειας μέσα στα πλαίσια της ανθρώπινης εμπειρίας στην ενοχή του (Γαφίτης v. Δημοκρατίας (1990) 2 AAD 102). Οι αρχές που διέπουν την αξιολόγηση περιστατικής μαρτυρίας διατυπώνονται ορθά κατά την άποψή μας στην πρωτόδικη απόφαση, όπως άλλωστε αποδέχθηκαν και οι εφεσείοντες. Εκείνο που αμφισβητείται από τους εφεσείοντες είναι ότι το συμπέρασμα του Δικαστηρίου ως προς το θέμα της επίσκεψής τους στο μηχανικό αυτοκινήτων και της εξήγησης που έδωσαν για το πώς βρέθηκαν στο λόφο κατά τον επίδικο χρόνο, είναι αυθαίρετα και αδικαιολόγητα, τα δε υπόλοιπα στοιχεία της περιστατικής μαρτυρίας δεν είναι ικανά να οδηγήσουν σε συμπεράσματα ενοχής».

Τα στοιχεία τα οποία προέκυψαν και τα οποία εξετάζονται για την κατάληξη σε συμπέρασμα για τους κατηγορούμενους 1 και 3 είναι τα εξής :

Κατηγορούμενη 1

- 1) Υπήρχε πληροφορία ότι για την αποθήκευση και διάθεση ναρκωτικών ο κατηγορούμενος 2 είχε ως συνεργάτη την κατηγορούμενη 1. Κατόπιν παρακολούθησης τους εντοπίστηκαν στο διαμέρισμα όπου έγινε η έρευνα μεταξύ άλλων ποσότητες κάνναβης και κοκαΐνης. Συγκεκριμένα εντοπίστηκαν στην κουζίνα και σε βοηθητικό δωμάτιο οι ποσότητες που φαίνονται στην έκθεση του Κρατικού Χημείου.
- 2) Η κατηγορούμενη 1 σύμφωνα με τη θέση της συνδέεται χρόνια με τον πρώην κατηγορούμενο 2.
- 3) Η ίδια πληρώνει το ενοίκιο του διαμερίσματος. Ο κατηγορούμενος 2 δεν διέθετε κλειδί του διαμερίσματος.
- 4) Ο κατηγορούμενος ερχότανε στο διαμέρισμα άφηνε ναρκωτικά και έπαιρνε ναρκωτικά. Το διαμέρισμα χρησιμοποιείτο εν γνώσει της ως χώρος φύλαξης των ναρκωτικών χωρίς η ίδια ποτε να αποτρέψει τη χρησιμοποίηση του χώρου ως χώρου φύλαξης ναρκωτικών.

Κατηγορούμενο 3:

- 1) Η θέση του πως ο κατηγορούμενος 2 είναι ο άντρας της αδερφής του, η οποία δε φαίνεται να συνάδει με τη θέση της κατηγορούμενης 1.
- 2) Η θέση του ότι ο πρώην κατηγορούμενος 2 είχε κλειδί του διαμερίσματος η οποία δε συνάδει με τη θέση της κατηγορούμενης 1.
- 3) Το γεγονός ότι κάποτε μετέφερε στον κατηγορούμενο 2 ναρκωτικά απο το ένα δωμάτιο στο άλλο.
- 4) Το γεγονός ότι έβλεπε πως ο κατηγορούμενος 2 πωλούσε τα ναρκωτικά που φύλαγε στο σπίτι όπου διέμεναν με την κατηγορούμενη 1.
- 5) Το γεγονός ότι θεώρησε ως ένα αστείο όταν ο κατηγορούμενος 2 του ανέφερε αν ήθελε να πωλεί ναρκωτικά.

Στην υπόθεση Hiscock , στην οποία η εφεσείουσα σύζυγος και διέμενε με ένα απο τους κατηγορούμενους ο οποίος είχε καταδικαστεί για την κατοχή και καλλιέργεια ναρκωτικών, αποφασίστηκε σχετικά ότι:

«Ο ρόλος όμως της εφεσείουσας, δεν προσδιορίστηκε με αναφορά σε συγκεκριμένες πράξεις που να υποδηλώνουν την άσκηση ελέγχου. Απλώς τέθηκε γενικόλογα ότι εφόσον διέμεναν σε ένα σπίτι, μεγάλο μέρος του οποίου είχε διαμορφωθεί σε φυτεία, δεν θα μπορούσε να γίνει δεκτό ότι οι κατηγορούμενοι δεν γνώριζαν ή δεν συμμετείχαν σε οποιαδήποτε ενέργεια.

Επί αυτής της κατάληξης του Κακουργιοδικείου, θα πρέπει κατ'αρχάς να λεχθεί ότι η συμμετοχή της εφεσείουσας δεν μπορούσε να διατυπωθεί ως υποθετικό συμπέρασμα με τον τρόπο που έγινε. Υποθέσεις ως προς την ύπαρξη γεγονότων, όσο εύλογες και αν είναι, δεν επιτρέπονται. Ό,τι επιτρέπεται είναι η εξαγωγή αδιαμφισβήτητων συμπερασμάτων από αποδεδειγμένα γεγονότα (Λοΐζου ν. Αστυνομίας (1989) 2 ΑΑΔ 363).

Ούτε και η γνώση μπορούσε να ταυτιστεί με κατοχή. Το γεγονός και μόνο πως ένας κατηγορούμενος γνωρίζει ότι κάποιο άλλο πρόσωπο κατέχει ναρκωτικά στο υποστατικό όπου διαμένουν μαζί ή στο όχημα όπου διακινούνται, δεν είναι αρκετό για να στοιχειοθετήσει κατοχή από τον ίδιο. Σε τέτοιες περιπτώσεις θα πρέπει η κατηγορούσα αρχή να αποδείξει, περιπλέον της γνώσης, ότι υφίσταται «κοινή κατοχή» («joint possession»). Κοινή δε, θεωρείται η κατοχή όταν δύο ή περισσότερα πρόσωπα ασκούν, έκαστος, κάποιο βαθμό ελέγχου επί των ναρκωτικών (R v. Irala-Prevost [1965] Crim. L.R. 606). Ως προς την έννοια του ελέγχου, στην R. v. Searle [1971] Crim. L.R. 592, τέθηκε ως κριτήριο η στοιχειοθέτηση «κοινής παρακαταθήκης» («common pool») εκ της οποίας κάθε κατηγορούμενος έχει το δικαίωμα να προβεί σε ανάληψη κατά βούληση (βλ. Σίφουνας ν. Αστυνομίας (2007) 2 ΑΑΔ

91). Στην υπόθεση *R v. Strong* (1989) 86 (10) L.S.G. 41, ελέχθη ότι θα πρέπει να καταδεικνύεται ότι κάθε κατηγορούμενος είχε λόγο για το χειρισμό των ναρκωτικών.

Η κοινή κατοχή υπό την παραπάνω έννοια καθιστά κάθε συμμετέχοντα σ' αυτή (πρωτογενώς) αυτουργό (principal offender) και όλους μαζί συναυτουργούς (joint principals)».

Με βάση την ανωτέρω αρχή και θέση της υπεράσπισης αποτελεί την κρίση μου ότι ούτε τα ευρήματα του Δικαστηρίου αλλά ούτε και οι θέσεις των κατηγορουμένων 1 και 3 μπορεί να λεχθεί ότι αποδεικνύουν την άσκηση ελέγχου επί των ναρκωτικών. Τα πιο πάνω στοιχεία δεν μπορούν να αποδώσουν στους κατηγορούμενους 1 και 3 κατοχή των ναρκωτικών υπο την έννοια «πρωτογενώς» του αυτουργού. Οποιαδήποτε διαφορετική κατάληξη θα ισοδυναμούσε με υποθετικό συμπέρασμα ενόψει του γεγονότος ότι αυτά εντοπίστηκαν στο χώρο όπου διέμεναν και αυτοί παραδέχτηκαν τη γνώση για την ύπαρξη τους. Αλλά η γνώση όπως διασαφηνίστηκε δεν οδηγεί αυτόματα σε κατοχή. Απαιτείτο περαιτέρω μαρτυρία που να δείχνει την άσκηση ελέγχου επί αυτών δηλαδή ότι είχαν κάποια δικαιώματα επί αυτών ή ακόμη ότι ελάμβαναν κάποια αμοιβή από την πώληση τους και όχι αυτή να συνάγεται ως το αυτονόητο αλλά κατά τα άλλα υποθετικό συμπέρασμα.

Πάρα τα πιο πάνω θα εξεταστεί κατά πόσο θα μπορούσε να αποδοθεί ποινική ευθύνη στους κατηγορούμενους 1 και 3 με βάση το άρθρο 20 του Ποινικού Κώδικα.⁵ Δηλαδή παροχή συνδρομής στην κατοχή τους από τον κατηγορούμενο 2.

Στην απόφαση *Hiscock* ανωτέρω, γίνεται η εξής διάκριση:

«Υπάρχει, όμως και η περίπτωση που ένα πρόσωπο μπορεί να θεωρηθεί δευτερογενώς ως κάτοχος, υπό την έννοια της παροχής συνδρομής ή παρακίνησης (aiding and abetting). Η διάκριση εξηγείται στον *Blackstone's Criminal Practice*, 2016, B19.26, όπου για τη δεύτερη αυτή περίπτωση αναφέρονται τα εξής:

«The second situation is where D aids and abets another to be in possession of a controlled drug. In this situation, there must be some evidence of assistance, or encouragement, or some element of control.»

(Για την ίδια διάκριση βλ., επίσης, *Searle*, ανωτ. και *R v. Downes* [1984] *Crim. L.R.* 552).

---

⁵ Το εν λόγω ζήτημα τέθηκε στο συνήγορο για την υπεράσπιση κατά το στάδιο των αγορεύσεων με βάση την απόφαση *HISCOCK*.

Έχει δε διευκρινιστεί ότι η ανοχή ή η συγκατάθεση (acquiescence) ενός συγκατοίκου δεν συνιστά, αφ' εαυτής, παροχή βοήθειας ή υποκίνηση. Απαιτείται περαιτέρω μαρτυρία που να στοιχειοθετεί, τουλάχιστον, ενθάρρυνση (R v. Conway and Burkes [1994] Crim. L.R. 887).

Στην παρούσα περίπτωση κρίνω ότι τα πιο κάτω στοιχεία συνιστούν συνολικά ιδωμένα για ένα έκαστο των κατηγορουμένων τουλάχιστον ενθάρρυνση στην κατοχή των ναρκωτικών. Η μόνιμη διαμονή των κατηγορουμένων 1 και 3 στο διαμέρισμα που φυλάσσονταν και διακινούνταν τα ναρκωτικά τουλάχιστον για κάποιο χρονικό διάστημα σε συνδυασμό α) με τη σχέση που είχαν με τον κατηγορούμενο 2, ο οποίος δεν ήταν για κανέναν από τους δύο ξένος αλλά είχαν σχέση όπως και αν την αποδίδει ο καθένας β) το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος δεν ήταν μόνιμα διαμένων στο σπίτι, διότι κάτι τέτοιο δεν υποστηρίχθηκε από κανέναν των κατηγορουμένων που σημαίνει ότι για να εισέρχεται στο χώρο είτε του δόθηκε κλειδί είτε ερχόταν σε συνεννόηση με ένα εκ των 2 κατηγορουμένων γ) η γνώση ή/ και απλή ακόμη υποψία ακόμη ότι τα εν λόγω ναρκωτικά πωλούνταν στο διαμέρισμα χωρίς κανέναν εκ των 2 ποτέ να αντιδράσει σε σχέση με αυτό δ) η αντίληψη και η παράλειψη αντίδρασης από τον Κατηγορούμενο 3 όταν του προσέφερε ο κατηγορούμενος 2 να πωλεί ναρκωτικά, εκλαμβάνοντας αυτό ως δήθεν αστείο ε) το γεγονός ότι σε κάποιες περιπτώσεις ο κατηγορούμενος 3 μετέφερε τα ναρκωτικά από το ένα δωμάτιο στο άλλο για να τα δώσει στον κατηγορούμενο 2 στ) το γεγονός ότι οι κατηγορούμενοι 1 και 3 είχαν δει και γνώριζαν ότι ο κατηγορούμενος 2 κάπνιζε χόρτο χωρίς ποτέ να αντιδράσουν συνιστά συμπεριφορά η οποία πληροί τα στοιχεία της εκούσιας ενθάρρυνσης στην κατοχή αυτών. Επιπλέον στα ανωτέρω θα πρέπει να προστεθεί ειδικά για την κατηγορούμενη 1 ότι είχε δοθεί πληροφορία ότι ο κατηγορούμενος 2 διακινούσε ναρκωτικά και είχε ως συνεργάτη την κατηγορούμενη 1. Κατόπιν παρακολούθησης τους η πληροφορία επιβεβαιώθηκε με την εκτέλεση του εντάλματος έρευνας στην οικία της κατηγορούμενης 1 καθώς και ότι η ίδια πλήρωνε το ενοίκιο του διαμερίσματος και είχε κάθε δικαίωμα να ελέγχει και να αρνείται οποιαδήποτε ανάμειξη, συμμετοχή ενθάρρυνση ή και οποιαδήποτε συνδρομή με αυτά γεγονός που δεν έπραξε.

Πολύ σχετικά είναι τα γεγονότα και αποφασισθέντα στην υπόθεση **XXX ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ v ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**, Ποινική Έφεση Αρ 298/2015 ημερομηνίας 13/12/2018 όπου λεχθηκε ότι:

«Ως προς την κατηγορία 3 και το θέμα της συμμετοχής του Κατηγορουμένου 2 στην κατοχή των φυτών, πέραν των όσων έχουμε προαναφέρει, σημειώνουμε πως όπως συνάγεται από την *R.v.Searle (1971) Crim.L.R. 592 C.A.* η απλή γνώση για την ύπαρξη ενός παράνομου αντικειμένου εις χείρας τρίτου, ήτοι ακόμα και ενός συνεργού (*confederate*), δεν είναι αρκετή για την εξαγωγή συμπεράσματος συγκατοχής καθότι είναι αδύνατο να εξισωθεί η γνώση με την κατοχή. Δηλαδή δεν δύναται να λεχθεί πως όποιος απλώς γνωρίζει τις περιστάσεις κατοχής αντικειμένου από άλλον τότε αυτομάτως κατέχει και ο ίδιος. Όπως αναφέρεται στο σύγγραμμα *Archbold, 2000 §27-63*, ακόμα και η με παθητικό τρόπο παροχή βοήθειας απαιτεί κάτι περισσότερο από την απλή γνώση, ήτοι απαιτεί απόδειξη ενθάρρυνσης ή κάποιο στοιχείο ελέγχου (*Assistance, though passive, required more than mere knowledge; for example, it required evidence of encouragement or some element of control; . . .*)

Όπως αναφέρεται στο σύγγραμμα *Archbold Criminal Pleading and Practice, 2015, §27-69*:

"In R. v. Searle [1971] Crim.L.R. 592, CA, the defendants were convicted of possessing a quantity of various dangerous drugs which had been found in a vehicle used by them for a touring holiday. It was alleged that they were all in joint possession of all the drugs. Possession of any particular drug could not be attributed to any particular defendant. The court held: (a) that mere knowledge of the presence of a forbidden article in the hands of a confederate was not enough, it being impossible to equate knowledge with possession; and (b) that an appropriate direction would be to invite the jury to consider whether the drugs formed a common pool from which all had the right to draw at will, and whether there was a joint enterprise to consume drugs together, because then the possession of drugs by one in pursuance of that common enterprise might well be possession on the part of all. See also, R. v. Bland, ante, § 27-63.

An allegation of joint possession of drugs, where they have not been found on the person of any of the alleged joint possessors, entails an allegation that each had the right to say what should be done with the drugs, a right shared with the other joint possessors. Knowledge is a sine qua non of possession, but it is not enough....."

Κρίνουμε πως στην παρούσα περίπτωση δεν έχει καταδειχθεί ότι ο Κατηγορούμενος 2 ασκούσε έλεγχο επί των φυτών υπό την έννοια δηλαδή ότι είχε το δικαίωμα να εισέλθει στην αποθήκη και πάρει μέρος της συγκομιδής, δηλαδή της κάνναβης, ιδιαίτερα ενόψει του τρόπου δράσης των άλλων συγκατηγορουμένων, του κλειδώματος της αποθήκης, αλλά και της απροθυμίας του να πράξει κάτι τέτοιο.

Εκείνο που εξετάζεται όμως είναι κατά πόσον υπό τις περιστάσεις υπήρξε συμμετοχή του στην κατοχή υπό τη μορφή ενθάρρυνσης προς τους άλλους λόγω της δικής του συμπεριφοράς, δηλαδή υπό τη μορφή συνδρομής και παρακίνησης (*aiding and abetting*). Αναφέρεται σχετικά στο πιο πάνω σύγγραμμα *Archbold, 2000*, στην §18-18:

'To establish aiding and abetting on the basis of encouragement, it must be proved that the defendant intended to encourage and wilfully did encourage the crime committed. Mere continued voluntary presence at the scene of a crime, even though it was not accidental, does not of itself necessarily amount to encouragement; but the fact that a person was voluntarily and purposely present witnessing the commission of a crime and offered no opposition, though he might

reasonably be expected to prevent it and had the power to do so, or at least express his dissent, might in some circumstances afford cogent evidence upon which a jury would be justified in finding that he wilfully encouraged and so aided and abetted, but it would be purely a question of fact for the jury whether he did so or not: R. v. Clarkson , 55 Cr.App.R. 445, Ct-MAC."

(Η έμφαση είναι του παρόντος Δικαστηρίου)

Συνάγεται λοιπόν πως η συνεχής επί 5μηνο μόνιμη διαμονή και ως επί το πλείστον παρουσία του Κατηγορουμένου 2 δίπλα από τα φυτά δεν συνιστά αφ' εαυτής κατ' ανάγκην και ενθάρρυνση υπό την ως άνω έννοια. Πλην όμως, από την άλλη πλευρά αυτή η διαμονή και παρουσία, ιδωμένη αντικειμενικά και σε συνδυασμό με (α) την αρχική παράκληση του απλώς να μην τον εμπλέξουν, (β) τη μεταγενέστερη απλή λεκτική αντίδραση του στην άρδευση, χωρίς τη λήψη άλλων πιθανών μέτρων (π.χ. καταγγελία ή αποχώρηση του από τον χώρο και (γ) κυρίως την εμπλοκή του στη διαδικασία άρδευσης των φυτών σε όσες περιπτώσεις κρίθηκε αναγκαίο να ζητηθεί η βοήθεια του, θεωρούμε ότι αναμφίβολα συνιστά συμπεριφορά η οποία πληροί τα στοιχεία της εκούσιας ενθάρρυνσης και προφανώς έτσι την αντιλήφθηκαν και οι Κατηγορούμενοι 1 και 3. Με άλλα λόγια κρίνουμε πως, ακόμα και υπό τις περιστάσεις που έγινε, η συμμετοχή του στην καλλιέργεια έδωσε προς τους άλλους το μήνυμα ότι ήταν εντάξει και μπορούσαν να συνεχίσουν και ολοκληρώσουν αυτό που άρχισαν. Συνεπώς, καταλήγουμε πως έχουν στοιχειοθετηθεί και για τον ίδιο τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος της Κατηγορίας 3."

Με άλλα λόγια κρίνεται πως, ακόμα και υπό τις περιστάσεις που έγινε, η συμμετοχή τους στην διακίνηση των ναρκωτικών έδινε το μήνυμα προς τον κατηγορούμενο 2 ότι ήταν εντάξει και μπορούσε να συνεχίσει και να ολοκληρώσει την κατοχή και διακίνηση . Συνεπώς, αποτελεί συμπέρασμα μου πως έχουν στοιχειοθετηθεί και για τους δύο κατηγορούμενους τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος των Κατηγοριών 1 και 2.

Προχωρώ στα αδικήματα των Κατηγοριών 3 και 4 που αφορούν την χρήση σκευών κατασκευασμένα για χρήση ναρκωτικών ουσιών καθώς και τη χρήση ναρκωτικών.

Το συστατικό στοιχείο της Κατηγορίας 3 είναι α) η κατοχή σκευών β) για τη λήψη ναρκωτικών ουσιών γ) κατασκευασμένα για τη χρήση ναρκωτικών ουσιών.

Σε σχέση με τα 2 πρώτα συστατικά στοιχεία του αδικήματος να λεχθεί ότι εντός του διαμερίσματος βρέθηκαν μεταξύ άλλων μια καπνοσύριγγα η οποία ανήκει όπως δήλωσε η ίδια η κατηγορούμενη 1 σε αυτήν . Για τον κατηγορούμενο 3 δεν προσφέρθηκε οποιαδήποτε μαρτυρία που να τον συνδέει με αυτή. Στην αντεξέταση του ο ΜΚ1 ανέφερε πως « δεν μπορώ να γνωρίζω πως χρησιμοποιήθηκε η συγκεκριμένη καπνοσύριγγα» καθώς και ότι « μπορεί να χρησιμοποιηθεί και με άλλα πράγματα, δεν είναι μόνο με ναρκωτικά». Επίσης ανέφερε ότι η εν λόγω καπνοσύριγγα στάληκε για επιστημονικές εξετάσεις τα αποτελέσματα των οποίων δε γνώριζε. Κατα τη γνώμη μου η πιο

πάνω μαρτυρία δεν είναι ικανοποιητική ώστε οι κατηγορούμενοι 1 και 3 να βρεθούν ένοχοι για το αδίκημα. Για τον κατηγορούμενο 3 καμία μαρτυρία δεν παρουσιάστηκε , όπως αναφέρθηκε ενώ η μαρτυρία για την κατηγορούμενη 1 είναι ελλιπής και δεν μπορεί να οδηγήσει σε καταδίκη της. Τυχόν καταδίκη της κατηγορούμενης 1 θα ήταν βασισμένη σε υποθετικό συμπέρασμα επί τη βάση ότι αυτή εντοπίστηκε στο σπίτι της όπου βρέθηκαν ναρκωτικά. Κάτι τέτοιο όμως δεν είναι επιτρεπτό.

Συνεπώς οι κατηγορούμενοι 1 και 3 αθωώνονται και απαλλάσσονται από την κατηγορία 3.

Η Κατηγορία 4 αφορά τη χρήση κοκαΐνης από τους κατηγορούμενους 1 και 3. Για την εν λόγω κατηγορία ουδεμία μαρτυρία προσκομίστηκε όσον αφορά τη χρήση κοκαΐνης από τους κατηγορούμενους 1 και 3. Ως εκ τούτου οι κατηγορούμενοι αθωώνονται και απαλλάσσονται.

Οι κατηγορίες 5 και 6 αφορούν την προμήθεια κοκαΐνης και κάνναβης από τον κατηγορούμενο 2 προς τους κατηγορούμενους 1 και 3. Να λεχθεί ότι καμία μαρτυρία δεν προσκομίστηκε ότι οι κατηγορούμενοι 1 και 3 προμηθεύτηκαν κάποια ποσότητα ή ποια ποσότητα από τον κατηγορούμενο 2 και πώς προέκυψαν οι ημερομηνίες 1-28/3/2017. Δηλαδή οι κατηγορίες αυτές αναφέρουν στις Λεπτομέρειες του Αδικήματος σε διαφορετικές ποσότητες από αυτές των κατηγοριών 1 και 2 σε άλλες ημερομηνίες χωρίς όμως να προσκομιστεί περαιτέρω μαρτυρία. Ως εκ τούτου οι κατηγορούμενοι 1 και 3 αθωώνονται και απαλλάσσονται από αυτές τις κατηγορίες.

Τέλος παραμένει να εξεταστεί η κατηγορία της συνωμοσίας μεταξύ των κατηγορουμένων 1 και 3 με τον πρώην κατηγορούμενο 2 για τη διάπραξη του αδικήματος της εμπορίας ναρκωτικών μεταξύ των ημερομηνιών 1/3/2017 μέχρι 28/3/2017.

Η Κατηγορία 7 που αντιμετωπίζουν οι κατηγορούμενοι αφορά το αδίκημα της συνωμοσίας για διάπραξη κακούργηματος , δηλαδή της εμπορίας (άρθρο 371, Κεφ. 154). Το αδίκημα της συνωμοσίας συντελείται όταν «*δύο ή περισσότεροι συμφωνούν να διαπράξουν αδίκημα ή να επιτύχουν νόμιμο σκοπό με παράνομα μέσα*⁶».

---

⁶ *Mulcahy v R.* [1968] L.R. 34 H.L. 328, *Gani v Δημοκρατίας* (1991) 2 A.A.Δ. 134.

Η συμφωνία αποτελεί το *actus reus* του αδικήματος και η πρόθεση υλοποίησης της παράνομης πράξης αποτελεί το *mens rea*. Θέση του συνηγόρου υπεράσπισης είναι ότι ελλείπει μαρτυρία αναφορικά με την ύπαρξη συμφωνίας μεταξύ των κατηγορούμενων 1 και 3 και του κατηγορούμενου 2.

Η συμφωνία σπάνια αποδεικνύεται με άμεση μαρτυρία αλλά, στις πλείστες αντίστοιχες περιπτώσεις, συνάγεται από τις ενέργειες, πράξεις ή δηλώσεις του κατηγορούμενου. Στην παρούσα περίπτωση άμεση μαρτυρία για ύπαρξη συμφωνίας μεταξύ του κατηγορούμενου και των άλλων προσώπων δεν υπάρχει.

Έχοντας κατά νου όλη τη μαρτυρία που παρουσιάστηκε κρίνω ότι δεν υπάρχει ούτε έμμεση μαρτυρία για ύπαρξη συμφωνίας μεταξύ των κατηγορουμένων. Δεν υπάρχουν στοιχεία ή ενδείξεις για συντονισμένη δράση των κατηγορουμένων όσον αφορά την πώληση των ναρκωτικών, τέτοια που να εισηγείται ότι υπήρχε προηγούμενη συμφωνία μεταξύ τους ή κοινή επιδίωξη⁷. Η μαρτυρία που έχει παρουσιαστεί είναι πως ο κατηγορούμενος 2 είχε το διαμέρισμα των κατηγορουμένων 1 και 3 ως χώρο φύλαξης και πώλησης ναρκωτικών χωρίς όμως να υπάρχει άμεση και/ή πρωτογενής ανάμιξη των κατηγορουμένων 1 και 3 σε αυτά. Κρίνω ότι αυτή δεν μπορεί να ισοδυναμεί με συμφωνία για επίτευξη του αδικήματος της εμπορίας. Επιπρόσθετα, δεν έχει τεθεί ενώπιόν μου κανένα άλλο στοιχείο που να δείχνει ή να δημιουργεί έστω υπόνοια ότι υπήρχε μεταξύ τους οποιαδήποτε προ-συνεννόηση για οποιοδήποτε θέμα.

---

⁷ Λαζάρου ν Δημοκρατίας (2010) 2 Α.Α.Δ. 633

Συνεπώς, ελλείπει μαρτυρίας για το συγκεκριμένο συστατικό στοιχείο του αδικήματος της συνωμοσίας, κατηγορία 7 παραμένει μετέωρη ως εκ τούτου οι κατηγορούμενοι αθλώνονται και απαλλάσσονται.

(ΥΠ).....

Μ.Ιεροκηπιώτου, Ε.Δ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΗΤΗΣ

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ